

**УТВОРЕННЯ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ
ПОРОМІВСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ
І ПОХОДЖЕННЯ ЇХНІХ НАЗВ**

Ірина Добинда, Галина Ковбінька

*Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича,
м. Чернівці, Україна*

Поромівська територіальна громада – одна із 11 новостворених адміністративних одиниць Володимирського району Волинської області, яка займає південно-західні землі району. До її складу входять 18 сільських поселень, утворення і заселення яких відбувалося від пізнього палеоліту і до сьогодення. Так як створення поселення фіксується або за археологічними артефактами, або за першою писемною згадкою. Переважна більшість населених пунктів Поромівської громади відома за археологічними старожитностями, що вказує на раннє заселення її території ще до часів Київської Русі.

Населеним пунктом де віднайдені найраніші (пізньопалеолітичні) пам'ятки є с. Бужанка, тут селилися племена палеолітичного населення з Подністер'я. Щодо походження назви цього поселення, то за однією із версій назва пішла від гідроніма Буг, за іншою від назви племені – бужани.

Поселенням, де з'явилися люди під час наступної доби мезоліту було Іванів, його формували прийшли племена Європи. До 1946 року називалося село Янів і обидві назви походять від імені Іван чи польською Ян.

За неоліту територія Володимирського району не значно збільшила кількість населених пунктів, а на теренах Поромівської громади не було зафіксовано решток цієї епохи.

Під час енеоліту тогочасне населення замешкувало території Прибужжя, зокрема пам'ятки культур цього часу відомі на цій території у сс. Лежниця, Михале та Осмиловичі.

Варто відзначити, що у двох перших поселеннях знайдено рештки культури лійчастого посуду, а в Осмиловичах – городоцько-

**Матеріали Всеукраїнського наукового семінару
пам'яті професора Володимира Круля
ІСТОРИЧНА ГЕОГРАФІЯ В УКРАЇНІ**

здовбицької. Назва Лежниця походить від слова «лазня», а інші два від антропонімів, а саме: найменування села Михале пов'язують з іменем князя Михайла, натомість Осмиловичі від патроніма «Осмиловичь». Також протягом десятиліть с. Михале було частиною с. Лежниця і лише у 1993 році знову стало самостійним населеним пунктом на високому мисі Західного Бугу.

Племена стжижівської культури доби бронзи замешкували західну частину Волині і їхні рештки віднайдені у сс. Верхнів, Поромів та Млинище. Село Верхнів займає території, які у рельєфі відповідають підвищенням, так званим «верхам», що і дало назву цьому поселенні. Села Млинище, яке до 1946 року називалося Млиниська, завдячує своїй назві двом плавучим водяним млинам, які знаходилися на потічку за селом. Поромів не змінював своєї назви від початку існування і вказує на наявність тут колись порому.

Ранньозалізний вік ознаменувався різким зниженням ретроспективного заселення Волині і у межах громади не зафіксовано слідів того часу.

Давньослов'янський та ранньосередньовічний періоди у межах громади зафіксовані у селі Русовичі. Назва якого походить від племені – русичі.

Варто відзначити що за селом Цуцнів (Петрове) віднайдено високий курган, проте про його приналежність до часових епох не відомо. Якщо ж про це поселення говорити щодо першої письмової згадки, то воно відоме з часів грамоти 1376 року, коли воно було дарунком Холмській церкві онуком князя Литовського Гедиміна. Проте у 1958 році радянська влада перейменувала Цуцнів у Петрове на честь псевдогероя. І лише цього року селу повернули його історичне ім'я. Щодо назви, то вона теж походить від антропоніма - власника земель на яких знаходиться село – Степана Цуцнова.

Ще сім населених пунктів громади відомі за першою письмовою згадкою. Так Бортнів вперше відоме у 1438 році і назва його походить від слова «бортень» – бортництво. Першою згадкою про Будятичі є 1452 рік і своєю назвою найвірогідніше село завдячує будяку, хоча є й думка про те, що ймення походить від назви родини, якій воно належало. Стара Лішня відома від 1450 року, землі якої були «лишніми» заможному польському пану через їхню віддаленість і він їх подару-

вав. Перша згадка про Шахтарське відноситься до 1545 року, але до 1946 року воно було Дорогиничами. А перейменоване тому, що коли на початку ХХ століття геолого-розвідувальні роботи показали на наявність тут вугілля перша кам'яновугільна шахта була споруджена саме на території цього села. Найпізніше, у 1924 році, постало село Нова Лішня, землі якої були заселені селянами з Галичини, які на своїх землях були «лишніми». Даних про село Космівка не має, на сьогодні не відома ні дата створення села, ні від чого походить його назва. Але, ймовірно, село є молодим поселенням ХХ століття.